

ВАРНЕНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА

Излиза всѣки петѣкъ

Абонаментъ:		Всичко, що се отнася до вестника, да се изпраща до кметството — Варна	Обявления:
За година	55 лв.		Официални по 2 лв. на кв. сант.
За 6 месеца	30 лв.		търговски по споразумение.
Брой 1 лв.		Редакцията: Общинското управление, секретарията.	Брой 1 лв.

Л. К. Бочевъ.

Такси за погребение и гробъ.

Много сж въпроситѣ на ежедневността, които ни занимавт. Тѣ сж съществени и важни, защото се отнасят до нашето просъществуване. Не е безъ значение, обаче, и въпроса свързанъ съ последния моментъ отъ пребиването ни на земята. Много сж формалноститѣ, които убеждения и законъ, тогава повеляватъ да бждатъ изпълнени. Раздѣляйки ни отъ живота, нашитѣ близки сж принудени да положатъ последни грижи за да ни изпратятъ въ вѣчния покой. За религиознитѣ изисквания тукъ не се касае — тѣ сж различни и всѣки е свободенъ да ги почита и изпълнява споредъ разбиранията си, а властта е длъжна да ги толерира. Гарантиренето на това право е хуманно и справедливо. Противното, проявено по какъвто и да е начинъ, е варварство. Тържественя и тайнственъ моментъ, въ който човѣшката душа отлита, не бива да бжде смушаванъ — той е святъ. Въ него мислитѣ се заглушаватъ отъ чувствата; скръбта е господарь на цѣлото ни същество; околнитѣ сж най-силно разстроени; не липсва и отчаяние. Този ужасенъ моментъ е потресающе описанъ отъ поетитѣ. Утѣхата, която въ него бихме намѣрили, като че ли въ известна степенъ, е въ обрядността и дълбоката и искренна вѣра. Трѣбва да пазимъ тѣзи необходими за всѣкиго условия и дадемъ възможность за съществуването имъ.

Въ това състояние на силно нервно напрежение става раздѣлата съ покойника.

По това време се изпълняватъ и повеленията на закона. Въ настоящитѣ редове сжщо нѣма да разгледаме и административнитѣ формалности — тѣ сж общи и необходими. Въ случая ни интересуватъ, обаче, разходите, които трѣбва да се правятъ въ полза на общината, защото, ако тѣ сж голѣми, често нещастieto се увеличава. Въ тѣхния размѣръ може да се съзре: хуманность или жестокость.

Въпроснитѣ разходи се състоятъ въ такситѣ, установени отъ законитѣ за градскитѣ и селски общини, а именно: за погребение и за отстъпване на гробъ. Да се спремъ на тѣхъ ни дава поводъ особения имъ обектъ непозволяващъ поставянето имъ подъ общъ знаменателъ съ останалитѣ общински приходи, предвидени въ законитѣ, безъ опредѣленъ размѣръ. За да си и уяснимъ тѣхния характеръ ще се спремъ поотдѣлно на съответнитѣ текстове отъ законитѣ, които споменахме.

Чл. 88 п. 19. отъ закона за градскитѣ общини и чл. 67 п. 19 отъ закона за селскитѣ общини сж еднакви и гласятъ:

„Радовни приходи сж: . . . 19/ Такси за погребване: общинския съветъ може да реши всѣко починало въ района на общината лице да бжде погребано отъ общинска затова уредена служба, която да включва, даване гробно мѣсто, погребална колесница: ковчегъ, извършване отъ духовно лице отъ религията на починалия надлежитѣ треби; прислуга за вдигане тѣлото, носене хирург-

ви и пр., спускане и закопаване. Такситъ определя общинския съветъ така, щото за прилично, еднакво за всички погребение да не се взима никаква печалба, като беднитъ не плащатъ цѣлата или само частъ отъ таксата, споредъ състоянието, а за луксозни погребения въ таксата да се включва и печалба за общината.

Погребалната служба въ тая смисълъ, може да бѣде възложена и на кооперация, въ която общината да бѣде членъ и да се представлява въ управителния съветъ отъ свой делегатъ.

Решението се туря въ действие следъ одобрението му отъ народа."

Цитирания текстъ много ясно и категорично изразява желанието на законодателя. Обширнитъ коментари сж излишни. Всѣки мъртвецъ трѣбва да бѣде погребанъ прилично! Това е негово право и нашъ дългъ. За такова погребение отъ състоятелнитъ, общинитъ не могатъ да взематъ никаква печалба, а беднитъ се освобождаватъ напълно или отъ части, споредъ състоянието си. Това важи и когато погребението е възложено на кооперация. Схващането е, че се задоволява една нужда отъ съществена обществена важностъ. Мотивитъ сж въ услугата и хуманността.

По общо начало размѣртъ на тази такса се определя споредъ направенитъ за услугата разходи — *service rendue*. Тѣ следователно, трѣбва точно да се определят за да има необходимата заповѣдна отъ закона съобразностъ. На тази база въ различнитъ общини тѣ могатъ да не бѣдатъ еднакви. Аналогията тукъ не почива на справедливостта изисквана за случая отъ закона.

Тази услуга въ нейната цѣлостъ, общинитъ мжно могатъ да организиратъ. Обикновено тѣ я правятъ отчасти — напр. само съ катафалка. Но и за такава таксата не може да се изплъзне отъ рамкитъ определени отъ закона. Тя е въ зависимостъ пакъ отъ разхода; беднитъ пакъ се освобождаватъ.

Изключение отъ това правило закона предвижда за луксозни погребения. Тогава се заплаща не само услугата, т. е. направенитъ отъ общината разходи, но и една печалба, която не е въ ущрѣбъ и на справедливостта. Лукса може и трѣбва да бѣде заплатенъ, защото той надхвърля необходимостта. Нещо по-вече, пропорционално трѣбва да бѣде увеличена и таксата, безъ разбира се, да се отива до невъможна крайностъ. Необходимъ е практически критерий, защото естествено, че при много

високи такси, напримеръ за катафалка съ 4 коня, мнозина ще се откажатъ отъ тѣхъ, когато иначе, при умерени такива, биха се ползували.

Отъ казаното е ясно, че тази такса може да се събира само, ако общината върши подобна услуга и само въ размѣртъ на разходитъ за нея. Тамъ, където тя не взема участие въ погребението, такава такса се слѣдва да се плаща.

Въ началото споменахме и за таксата отъ отстъпване гробове. Последната общините събиратъ въз основа на чл. 89 п. 2 отъ закона за градскитъ и чл. 68 п. 2 отъ закона за селскитъ общини. Сумитъ отъ нея по изричното нареждане на закона трѣбва да се харчатъ изключително за подрѣжката и подобрието на гробищата и, ако приходтъ постъпилъ презъ годината не бѣде изразходванъ за целта, събраната сума се внася въ Българската Народна Банка за образуване фондъ: „подрѣжка, подобряване и украсяване на гробищата“.

И тукъ размѣрта не е определенъ въ закона, а е предоставено на общинския съветъ. Последния има предъ видъ въ случая разредитъ на мѣстата за гробове определени съгласно закона за благоустройството. Възползувани отъ това право нѣкои общински съвети налагатъ извънредно голѣми, безбожни, такси. Това е осъдително. Смъртта е неизбежна за всички, тя е злочестина за близкитъна починалия, особено, когато е преждевременна или когато въ лицето на покойника се изгубва единствения покровителъ. Чувството на дългъ къмъ него принуждава да му се отдаде „заслуженото“, споредъ тѣхното разбиране, като извършватъ разходи често прѣко силитъ си. Психологическия моментъ е такъвъ, че тѣ сж готови на всичко за да му се „отплатятъ“. Не бива общината, да използва това имъ състояние. Сполѣтелото ги нещастие е достатъчно да нѣма нужда да се излагатъ още и на разорение, поради непоносимитъ разходи, които имъ се налагатъ съ заплащането на грамадни общински такси.

Трѣбва да се отбележи, че въ правно отношение законътъ не говори за продажба или заемъ на мѣста за гробове, а за отстъпване. Следователно, заинтересованитъ добиватъ само реално право върху отстъпенитъ мѣста срещу платената сума за вѣчно и изключително право на ползуване като концесионери. (Професоръ П. Хр. Стояновъ). Тѣ не сж собственици или наематели. Това общинскитъ съвети трѣбва да иматъ предъ видъ при определяне на таксата. Мѣстата си оставатъ общински.

Френското право (L. Morgand. La loi municipale, I. II. p. 227) нарича това отстъпване концесия. Според него използването на отстъпеното мѣсто за ново погребение само, може да даде основание на общината за специални такси (напр. по френското право — *droit d'inhumation*) Този въпрос не е уреденъ отъ нашитѣ общински закони и практиката е различна. Нѣкои общини даже поставятъ срокове, следъ изтичането на които считатъ, че иматъ право да разполагатъ съ веднѣжъ отстъпеното мѣсто за гробъ. Това, обаче, при истѣкнатото правно положение не би могло да бѣде обосновано, освенъ съ комерчески съображения.

Съответнитѣ текстове на законитѣ свързватъ постѣпленieto на този приходъ съ специална целъ — поддрѣжката, подобренieto и украсяването на гробищата и нареждатъ образуването на специаленъ фондъ при Б. Н. Б., ако постѣпилия приходъ презъ годината не бѣде изразходванъ. По това предназначение не би могло да се каже нищо — то е по-вече отъ добро. Гробищата не бива да бѣдатъ изоставени и занемарени, защото тамъ лежатъ въ вѣченъ покой скѣпнитѣ останки на нашитѣ мили и незабравими близки. Отъ тѣхната уредба се сѣди за културата на единъ народъ. Парцелиране, спрѣци на погребанитѣ, чистотата и т. н. сѣ необходими. Освенъ чувството на тъга и милость всѣки трѣбва да

изпита и благоговение къмъ това свѣто мѣсто. А това чувство е далечъ при обстановката на много наши гробища.

Отъ казаното до тукъ, се изтъква ясно особения характеръ на разглежданитѣ общински приходи. Законното основание за тѣхното събиране не дава право за прекомерни такси. Никакви съображения вънъ отъ законитѣ не сѣ приемливи, не само защото ще имъ противоречатъ, но и защото ще бѣдатъ противъ обективната справедливостъ. Отъ смъртта на своитѣ членове общината не може да иска да реализира печалби. Гробищата сѣ достояние еднакво на всички и нека всѣки знае, че това му право нѣма да бѣде обуславяно отъ никакви условности. Дори бихме пожелали тези такси съвсемъ да не съществуватъ, защото този, който съ години се е грижилъ за напредъка на своята община, плащаль е данъци, носилъ е тяжеститѣ ѝ, може да има правото да иска една поледна услуга: да се извърши погребението и му се даде гробно мѣсто безплатно, или поне срещу една минимална такса.

Ако не можемъ да създадемъ утѣха на скръбта, нека поне не я увеличаваме, съ надаването възможностъ на близкитѣ на починалия да изпълнятъ своитѣ задължения, както тѣ разбиратъ.

ОТЗИВИ ЗА ВАРНА.

... Напуснахме Виена къмъ 8 ч. сутрѣнъта. Пѣтуването ни до Русе траеше 3 дни. Българскитѣ студенти ни съкратиха пѣтуването съ игри, пѣсни и народенъ танць. Това бѣха млади хора съ почти още детски чѣрти на лицето. Мечтателни мелодии, напомнящи навѣрно времената, когато Българитѣ страдали отъ игото на чуждата власть, съставляваха своеобразенъ контрастъ къмъ нежнитѣ лица на младитѣ хора, у които блестяше желанието за подвизи. Пѣсенъта събра всичкитѣ Българи наедно. Всички имаха съзнание за своя родъ, а старитѣ, които вече не можеха да пѣятъ, говориха красноречиво съ своитѣ очи. Мое то немско ухо трѣбваше постепенно да навикне на тѣхнитѣ народни пѣсни. Тѣ звучаха най-напредъ странно, като че ли отзвукъ отъ времената на чергарството: топотъ на коне, свирящъ вѣтъръ на степъта. На третия день нашия параходъ издигна Българско знаме. Древната крепость Ви-

динъ, първия български градъ, който пристигна парахода, биде приветстванъ съ въодушевление. Тукъ ме напусна моята българска съпътница, броятъ на пѣтницитѣ се стопи, на парахода стана по тихо. На следующата сутринъ параходътъ пристигна щастливо въ Русе, разположенъ на десния възвишенъ дунавски брѣгъ. Стигнахъ до първата цѣль на своето пѣтуване.

Прегледъ на паспорти и багажъ. Два часа почивка. Толкова време трѣбваше да се употреби. Първата разходка изъ града бѣше за менъ разочорование. Градътъ не съдържаше вътре това, което ни обѣщаваше въ сутринната свѣтлина отъ дунаския брѣгъ. Бѣше ли той наистина единъ отъ първитѣ български градове? Тази мизерна желѣзнопѣтна гара, тѣзи почти безлюдни улици, калпаво послани и обраснали съ трѣва, които наподобяваха небръснати мжжкитѣ лица и придаваха на гиздавитѣ кѣщици отпечатака на небрежностъ. Изведнажъ

се изпрчи едно великолѣпно здание, което съвсемъ не прилѣгаше на околната среда, като че ли едно дете е облѣкло дрехата на единъ възрастень. И всичко това характеризира не само Русе, както после можахъ да установя; това е обща характеристика на всичкитѣ посѣтени отъ менъ градове. Красиво разположение отъ къмъ вода или отъ къмъ гарата, пѣкъ вътре смѣсъ отъ печални остатъци на турското нехайство съ модерень европейски предприемчивъ пухъ. Въобще тѣзи градове въ сегашната имъ примѣна импониратъ главно отъ далечъ. Колко прелестно се представлява наприм. София въ политѣ на планинитѣ съ огромната катедрала, около която се групиратъ многобройни еднообразни кѣщички, булеварди при входа на града, чаратъ ви да се изсмѣете. Какво му става на душата на Българския Царь, когато посещава столицитѣ на своитѣ Европейски колеги, очевидно Българитѣ още не дооценяватъ дѣйствието на пропагандата, тѣ не се грижатъ за външността на своитѣ градове. Тѣ не разбиратъ значението на една добре поддържана разкошна улица, водяща отъ гарата до града.

Поразителна е приликата на Варна и Бургасъ отъ къмъ пристанището. И двата града сж построени до западения заливъ върху хълмистия брѣгъ. Тѣхнитѣ украсени съ кубета катедрали напомнюватъ, че тѣ сж градове. Новитѣ снабдени съ кули желѣзнопѣтни гари въ съседство съ параконни станции си приличатъ като две капки вода, но до като по-малкия Бургасъ поради своятъ благоприятень хинтерландъ, носи повечето характеръ на търговски градъ, който чрезъ своя красивъ прибрѣженъ паркъ не е забравилъ да се грижи за хигиената на населението, Варна ни представлява картина на градъ, стрѣмящъ се да стане предимно курортень градъ, въпреки това, че тукъ има търговско пристанище и търгоско училище. Изгубванието на богатия съ храни хинтерландъ е допринесло не малко за тая промѣна. Въ последнитѣ години Варна е направила много въ областта на строежа. Трѣбва човѣкъ да отиде на всички махали, за да прецени, какви промѣни сж станали. Обаче всичко е въ своето начало. Направено е много, но по-големата частъ оства още не свършена. Кѣшитѣ изникаватъ като гъби отъ земята и валцитѣ работятъ трескаво да приготвятъ пѣтя за курортисти. За жалость не е разрешенъ въпроса за изобилно водоснабдяване. За чужденеца представятъ не малки затруднения надписитѣ на улицитѣ и разни други надписи на български езикъ. Турция

въ това отношение е по модерна, Варна още не познава електрически трамвай и нормални часовници изъ улицитѣ; хората не отмѣрватъ времето си съ минути, фаятонътъ той е още на почитъ. Прикрепенитѣ къмъ кѣшитѣ пощенски кутии ми вдѣхваха извѣстно недовѣрие; тѣ бѣха отчисти толкова повредени, че азъ не смѣхъ да ги призная като представители на държавния авторитетъ. Магаренца и овчици съживяваха картината на тихото курортно шосе, дето азъ живѣхъ. (Ул. „Каналска“). Еднажъ единъ продължителень викъ ме събуди отъ моята следобѣдна почивка. Побързахъ къмъ прозореца, нѣмаше нишо особено, само единъ страстенъ магарешки диалогъ. Даже въ православната църква сершнахъ едно агне. Обясниха ми, че такъвъ е обичая да подаде подаряватъ агнета на бедни въ случай на болестъ. Сутринта ме събуждаха обикновено виковетѣ „Кифли“. Кифладжии се срещатъ по всички къшета и краища. Българскитѣ курортисти си приготвяватъ обикновено сами храна и, както се вижда, кифлитѣ сж за тѣхъ, обична закуска.

Пейсажътъ е много по-печалень, отъ тоя на Средиземно море. Водата даже при ослепителното пладнешко слънце запазва сво тѣмень саѣтъ. Стрѣмно се спуща на нѣкои мѣста брѣгътъ къмъ морето. Лозя и горички напомняватъ западна Германия. Пресния, ободряващия морски вѣтъръ предпазва отъ средноморската беда. Но въпреки пространния морски брѣгъ (иадъ тѣмносиньото море, въпреки живописната и интересна околностъ, Варна като лѣтовище има да се бори за своето сжществуване. Ето вече се готви да конкурира Ромжния. Обтегнатитѣ отношения съ Сърбия навѣрно сж попречили презъ този сезонъ на курортисти отъ Югославия да додѣтъ въ Варна. Отъ чужденцитѣ добре сж представени Чехитѣ, които сж уредили отъ части гостилници. Единъ чехъ ми обесни така: Българинътъ е бѣденъ, той зависи отъ задграничнитѣ предприемачи и задгранични капитали. Така напр. Ромжнски капиталисти сж готови да построятъ хотелъ, ако се позволеше на тѣхъ откриването на една комарджийница. Общината още се защищава отъ това посегателство, но до кога? Силно ме поразяваше отсъствието на една читалня въ казиното. Управлението на желѣзницитѣ бѣ по предвидливо: то изложило въ ресторантъ вагона ни на разположение на пѣтницитѣ единъ български вестникъ на френски, който съмъ чела, разправяше за българо-сръбскитѣ недоразумения.

Ст. Хр. Халваджиевъ.

Общинитѣ въ Германия

Въ Германия, състояща се отъ 44 отдѣлни държави, по начало управлението на общинитѣ се урежда съ мѣстни закони. Въ различие, обаче, отъ монархическата конституция отъ 1876 год., въ която липсваше каквото и да било постановление за общинитѣ, въ новата, въ Ваймарската конституция има едно постановление, чл. 17, § 2. съ което се задължаватъ отдѣлнитѣ държави да въведатъ прѣкото и тайно всеобщо гласоподаване за общинскитѣ избори. Но отъ това постановление въ конституцията не може да се направи заключение, че всѣка община трѣбва непременно да се управлява чрезъ общинско представителство. Много отъ малкитѣ селски общини въ Германия нѣматъ общински съвети. Въ тѣхъ всички избиратели непосредствено се събиратъ, за да образуватъ общинско събрание, което изпълнява всички функции на общинския съветъ, споредъ нашитѣ разбирания. Градъ Хамбургъ пѣкъ самъ по себе си е една отъ съюзнитѣ германски държави. Неговото общинско управление се слива съ това на държавата и при това положение се явява за разрешение въпроса: съществува ли една Хамбургска градска община, чиято юридическа личност да е отдѣлна отъ тая на Хамбургската държава и вследствие на това да сж приложими постановленията на конституцията по отношение на изборнитѣ права на общинитѣ. Германскитѣ юристи сж дали заключение, че постановленията на конституцията, отнасящи се до общинитѣ, не сж приложимо за Хамбургската държава, същевременно и община. Има и грето изключение, обосноващо се отъ особнитѣ условия въ източна Прусия. Тая частъ отъ територията ѝ е слабо населена и земята е разпредѣлена въ собственостъ между нѣколко голѣли землевладелци, чийто пространства обематъ по една, дажа и по-вече околин. Въ тѣхъ землевладелецътъ-собственикъ е облеченъ съ правата на държавенъ и общински администраторъ. Пруския законодателъ намира, че тия остатъци отъ сръдневѣковния феодализъмъ не сж въ противоречие съ демократичнитѣ постановления на чл. 17, § 2 отъ конституцията.

Поради липсата въ новата конституция на Германската държава на специални постановления за устройството и управлението на общинитѣ и предоставянето на пълна свобода на действие въ това отношение на законодателнитѣ власти въ отдѣлнитѣ държави, явява се въ резултатъ на това едно твърде голѣмо разнообразие въ германското законодателство, което е трудно, дори невъзможно да се обобщи и изложи въ една обща стройна система. По тая причина ще следва да се проучва и изложи общинския режимъ по отдѣлно за всѣка държава.

1. Бавария

Тя има единъ отъ най-новитѣ закони за своето административно устройство, издадени на 17 октомври 1927 год. Въ това отношение, споредъ тия закони, територията ѝ се дѣли на общини, околии и окръзи.

Общинския съветъ се състои отъ петъ до петнадесетъ члена, — безъ кмета — бургомейстра, споредъ голѣмината на общината. Общинския съветъ може да назначи извънъ своята сръда единъ или двама помощници на бургомейстра, които иматъ правата на общински съветници. Само общини съ население надъ 3000 жители могатъ да иматъ назначенъ бургомейстръ отъ карьерата т. е. лице съ специална подготовка за тая длъжностъ. Въ сжщитѣ тия общини съветътъ има право сжщо да назначи единъ или нѣколко специалисти за завеждане отдѣлни служби въ общината, които въ общинския съветъ се ползватъ съ право на решаващъ гласъ по въпроси отъ тѣхната специалностъ.

Общинския съветъ представлява общината и администрира общинскитѣ работи. Съ последното баварската система корено се различава отъ пруската, споредъ която общината се администрира отъ едно изпълнително тѣло — наречено магистратъ. Кметътъ въ Бавария управлява общинската администрация, председателствува общинския съветъ и подготвя работата за неговитѣ заседания. Той представлява общината къмъ третитѣ лица. Той експедира бързитѣ и текущи работи и ги представя после за одобрение отъ съвета. Той има право да се противопостави на тия решения на съвета, които намѣри, че сж противозаконни.

2. Саксония

Саксонскитѣ общини сж мѣстни децентрализирани тѣла. Въ тѣхното ведение влизатъ: сигурността, общественото подпомагане, народното здраве, пжтищата, тържищата, защита противъ пожари и пр. Въ тия предѣли общината изпълнява полицейскитѣ власти. При администриране собственитѣ си общински работи трѣбва да се грижи за запазване на икономическитѣ си интереси и същевременно да зачита общественя редъ и правата на Райха, на страната и другитѣ административни единици. Общинитѣ трѣбва да изпълняватъ и всичко, което имъ се възлага отъ Империята, държавата и другитѣ публични власти.

Всѣка община трѣбва да си състави свой правилникъ споредъ даденитѣ права въ закона. Тоя правилникъ и другитѣ мѣстни наредби подлежатъ на одобрение отъ централнитѣ административни власти.

Общинскиятъ съветъ може да решава върху всички общински въпроси, които не сж запазени съ ведението на нѣкоя друга власть. Съветътъ избира и контролира постоянното общинско при-

вжтсвие, наречено директоратъ, гласува годишния бюджетъ, одобрява финансовитъ отчети. Когато директоратътъ е колегално тѣло, той трѣбва да одобрява решенията на съвета — въ случай на конфликтъ решава и административния съдъ.

3. Баденъ

Новиятъ баденски законъ отъ 5 октомврий 1921 год. е съвсемъ оригиналенъ.

Представителното тѣло на общината се състои отъ единъ общински съветъ, който се състои отъ административенъ съветъ (магистрата) и изборни членове, чийто брой се движи между 24 и 44. Въ по-малките общини общинскиятъ съветъ се замѣства отъ общитѣ събрания на всички избиратели. Общинскиятъ съветъ е по-скоро една камара за регистриране, отколкото за решаване защото той обикновено одобрява решенията, взети отъ магистрата. Последниятъ, както и бурместерътъ, иматъ компетенцията известни въпроси и самостоятелно да решаватъ.

Съществениятъ органъ на общината е административниятъ съветъ (магистратътъ). Той се състои отъ бургместра (кмета) и отъ 6 до 24 възнаграждавани чиновника. Общината може и да назначава помощници и специалисти, като шефове на служби, въ които случай тѣ сж и членове на съвета. Числото на помощниците и членоветъ на административния съветъ се опредѣля съ общинския правилникъ. Кметътъ (Бургместерътъ) и другитѣ членове на магистрата (админ. съветъ) се избиратъ отъ общинския съветъ (Brügerausschuss). Общинскиятъ и административниятъ съветъ изобщо представляватъ два концентрични кръга, чийто центъръ е бургместерътъ, който председателствува и дветѣ колегии.

4. Хасенъ

Има поотдѣлно закони за градскитѣ общини и за селскитѣ общини, издедени на 8 юлий 1911 год., измѣнени и допълнени съ закона отъ 15 априль 1919 година.

Съ закона за градскитѣ общини се предвижда, че всѣка община съ население надъ 15000 жители може да бжде градска. Общини съ население отъ 3000 жители до 15000 включително сжщо могатъ да се третиратъ за градски, ако отговарятъ на известни условия и иматъ за това специална оторизация отъ м вото на вжтр. работи.

Градскитѣ общински съвети се състоятъ отъ 16 до 20 члена, споредъ населението на общината. Тѣ се избиратъ възъ основа на началата на пропорционалната изборна система. Общинскиятъ съветъ изъ своята срѣда избира бургместра (кмета) и неговитѣ помощници, които съставляватъ постоянното присѣствие и изпълнителния органъ на общинския съветъ. Въ нѣкои общини, съ съг-

ласието на министерството на вжтр. работи, могатъ да се предадѣтъ съ решение на общинския съветъ къмъ постоянното присѣствие и нѣколко общински съветника, които да работятъ съ заплащане или безплатно. Така образуваната колегия се нарича магистратъ и има сжщата власть, като бургместра.

Селскитѣ общински съвети се състоятъ отъ 12 до 21 члена, избрани по за три години по пропорционалната система. Кметътъ и помощниците се избиратъ по сжщия редъ като въ градскитѣ общини.

5. Прусия

Още нѣма новъ законъ за общинитѣ и остава въ сила тоя отъ 1853 година.

Въ останалитѣ отдѣлни държави въ Германия закородателството за общинитѣ се движи между изложенитѣ до сега системи.

Итало-българско търговско споразумение

Съобщава се на интересующитѣ се, че чрезъ размѣна на ноти е сключено споразумение между България и Италия, относително приложение клаузата на най-облагодприятствуваната нация спрѣмо произходящитѣ отъ България, респективно отъ италианскитѣ колонии и владения стоки, което споразумение е влѣзло въ сила на 20 май тази година.

Изключватъ се отъ тази спогодба специалнитѣ облаги, които по силата на митнишката тарифа сж запазени или могатъ да бждатъ запазени за произведенията на Италия и нейнитѣ колонии и владения, нито да иска даването на България специалнитѣ облаги, които италианскитѣ колонии и владения отстъпватъ или възнамѣряватъ да отстъпятъ въ бждаще на стокитѣ, произходящи отъ една съседна страна, въ видѣна граниченъ тарифъ, както не и специалнитѣ облаги, които управлението на италианскитѣ острови въ Егейското морѣ, за улеснение сношенията между самитѣ острови и турския брѣгъ въ Анадола, би дало за вноса на произведения, произходящи отъ казаната зона и предназначени да бждатъ консумирани въ гореканитѣ острови.

За улеснение на лѣтовницитѣ

Умоляватъ се наемодателитѣ на квартири и вили, които даватъ подъ наемъ стаи за лѣтовници, да се грижатъ за своевременното подаване на адреснитѣ карти за гоститѣ си въ съответнитѣ участъци, както и за своевременното имъ снабдяване съ лѣтовни карти и за издѣлжение на лѣтовнитѣ такси.

Що се отнася до чужденците лѣтовници, всѣки хазаинъ самъ трѣбва да се грижи още и за уреждането на полицейскитѣ формалности, които тази година сж сведени до минимумъ. Тѣ се състоятъ въ следното:

Съ настаняването на чужденеца-лѣтовникъ въ квартирата, хазаина въ срокъ отъ 24 часа е длъженъ да подаде адресна карта въ респективния участъкъ. Адреснитѣ карти ще бждатъ попълнени лично отъ хазаина споредъ даннитѣ на паспорта. За чужденците, които ще престоятъ повече отъ 7 дни въ града има да се изпълнятъ още и следнитѣ формалности: най-късно на седмия денъ отъ пристигането на чужденеца въ България, хазаина ще представи въ бюрото за лѣтовници (морската градина) паспорта, придруженъ съ адресната и курортна карти и 5 лева за паспортъ. Фотографии не се искатъ. Паспорта ще се получи обратно отъ бюрото за лѣтовници на следния денъ въ сжщото време. Личнитѣ карти сж премахнати.

При заминаването на гостенина, сжщо хазаинъ

на ще има грижата да го отпише отъ участъка и да му вземе изходна виза отъ окръжната полицейска инспекция (бившата митница). Добре би било изходната виза да се взема нѣколко дни порано, като се знае, че следъ тая виза чужденецътъ може да предстои въ България още 7 дни. Въ всичката тая процедура, отъ начало до край, чужденеца-лѣтовникъ не бива да бжде обезпокояванъ съ нищо, да не чувствува дори, че има да се изпълняватъ и най-малкитѣ формалности.

Лѣтовнитѣ такси сж следнитѣ: 1. Лѣтовна такса; за възрастни по 20 лева, а за деца до 15 годишна възраст по 10 лева. 2. Лѣтовна карта; за семейство, независимо отъ броя на членоветѣ — 50 лева. За едно лице сжщо 50 лева.

Нека Варненското гражданство вземе добра бележка отъ горната наредба и се съобразява съ нея, което ще бжде отъ голѣма полза за доброто име на Варна, като модеренъ курортъ.

Отъ бюрото за лѣтовници при
Варнен. Градска Община.

Вакцинацията.

Съобщава се на г. г. гражданитѣ, че пролѣтната ваксинация на новореденитѣ деца отъ 1 юли 1930 год. до 31 декември с. г. ще продължи до 15 юний т. г.

Родителитѣ сж длъжни да донесътъ децата си въ Санитарната служба, която се помѣщава въ Пожарната команда до тоя срокъ.

Сжщо въ тоя срокъ подлежатъ на ревакцинация и младежитѣ отъ двата пола, които сж въ 20 годишната си възраст.

На неявилитѣ ще се състави актъ по чл. 125 отъ Закона за Народното Здраве.

За знание.

Гражданитѣ, родени презъ 1899 — 1900 год. 31 — 32 годишни, се свикватъ на 15 юний т. г. да отбиятъ **10 дневната си трудова повинностъ**. Неспособнитѣ за физическа работа да се явятъ въ Санитарното отдѣление — пожарната команда на 12 юний 3 ч. сл. обѣдъ за да бждатъ освидетелствувани отъ комисията.

Желающитѣ да се откупятъ да подадѣтъ заявление да г. Кмета въ киото да посочатъ и годишния си доходъ.

Предупреждаватъ се гражданитѣ, че отбиването на трудовата е **ЛИЧНО**, та да не се подаватъ на предложенията на разни лица, които искатъ да работятъ вмѣсто тѣхъ срѣщу заплащане.

Акционерно Д-во „С. М. Китринопуло“ А. Д. въ ликвидация — Варна

ПОКАНА

Ликвидатора на Акционерното Дружество „С. М. Китринопуло“ А. Д. въ ликвидация, Варна, въз основа на чл. 7 отъ дружествения уставъ, поканва Господа Акционеритѣ на общо годишно събрание на 21 юний 1931 год. въ 10 часа преди пладне въ дружественото помѣщение на ул. Малка Търговска № 13 за разглеждане следния

Дневенъ редъ:

- 1) Изслушване доклада на ликвидатора и провѣрителния съветъ на дружеството върху положението и операциитѣ презъ 1930 год.
- 2) Преглеждане и удоврение на Баланса и смѣтката „Загуби и Печалби“ за 1930 година.
- 3) Освобождение отъ отговорност ликвидатора и провѣрителния съветъ.
- 4) Избиране новъ ликвидаторъ и провѣрителенъ съветъ.
- 5) Р а з н и.

Тя отъ господа акционеритѣ, които желаятъ да участвуватъ въ събранието, трѣбва да депозиратъ акциитѣ си до откриване на същото събрание въ дружествената кантора.

Въ случай, че на казаната дата не се състои, отлага се за същия день, часъ, мѣсто и дневенъ редъ на идущата седмица.

Варна, 2 юний 1931 год.

Отъ Ликвидатора.

РАВНОСМѢТКА

Активъ

на 31 декември 1930 г.

Пасивъ

Недвижими имоти	200000.—	Капиталъ	1200000.—
Мобили и пособия	50000.—	Кредитори	850000.—
Загуби и печалби	823758.—	Влогове	480530.—
Полици за събиране	8634.—	Банки	187040.—
Дебитори	1190367.—	Полици за изплащане	31550.—
Каса	757.—		
Стоки	475682.—		
	<u>2749198.—</u>		<u>2749198.—</u>

Да Дава

СМѢТКА „ЗАГУБИ и ПЕЧАЛБА“

Да Зема

Салдо отъ 1929 год.	431428.05	Бонификации	150921.—
Несъбираеми вземания	100199.—	Стоки	82038.05
Лихви и комисиони	178582.—	Загуба за управление	823758.—
Общи разноски	327584.—		
Амортизация недвижими	10924.—		
„ мобили	8000.—		
	<u>1056717.05</u>		<u>1056717.05</u>

Варна, 4 февруари 1931 г.

Ликвидаторъ: С. С. КИТРИНОПУЛО.

Провѣрители: { Ж. Димитровъ
К. Цоневъ
П. Д. Пастиевъ

ДОКЛАДЪ

На провѣрителния съветъ на Аки. Д-во „С. М. Китринопуло“ А. Д. въ ликвидация, Варна.

Господа Акционери,

Съгласно устава на дружеството и постановленията на Търговския законъ, провѣрихме книгитѣ и смѣткитѣ на дружеството, приключени на 31 декември 1930 г., както и смѣтката „Загуби и Печалби“ къмъ същата дата, които намѣрихме редовни и Ви молимъ да одобритѣ и Ви е ни освободитѣ отъ отговорностъ за изтеклата 1930 год.

Варна, 4 февруари 1930 година.

Провѣрителенъ съветъ: Ж. Димитровъ, К. Цоневъ, П. Л. Пастиевъ.